

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M.T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. I S 34/25 na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 listopada 2025 r.,

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 28 września 2025 r. M.T., działając osobiście, wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. I S 34/25, którego przedmiotem było stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym w Słupsku w sprawie I C 512/21.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie,

że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarga taka przysługuje wówczas, gdy postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż jest to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż jest to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do przepisów powołanej ustawy, skarga na przewlekłość nie przysługuje w każdym postępowaniu, wyłącznie w postępowaniach wymienionych w art. 3 u.s.p.p. Katalog tych postępowań ma charakter zamknięty (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). W szczególności nie jest dopuszczalne skuteczne wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest rozpoznanie skargi na przewlekłość innego postępowania. Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują bowiem odrębnej skargi na przewlekłość postępowania toczącego się na skutek skargi o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 września 2023 r., I NSP 63/23).

Stanowisko to znajduje oparcie w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, w którym jednoznacznie wskazano, że postępowanie ze skargi na przewlekłość nie stanowi samodzielnego postępowania (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy, a jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności postępowania głównego oraz przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 27 kwietnia 2022 r., I NSP 77/22; 19 stycznia 2022 r., I NSP 266/21; 5 października 2021 r., I NSP 153/21).

W konsekwencji rozpoznawaną skargę – jako dotyczącą postępowania, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości innego postępowania – należało uznać za niedopuszczalną.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji.

[P.Sz.]

[a.ł.]